

ΤΗ ΙΓ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ἀναστάσεως (335) καὶ προεόρτιος τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κορνηλίου ἐκαντοτάρχου (α' αἰ.). Τεροθέου δούλου ἐκ Καλαμῶν (†1745).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάφαλμον,

Συναπτὴ μεγάλῃ, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

὾τι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ὕχος Λ Δι - Θ

Η

ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου ε

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η

ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου ε

Ἀπολυτίκια.

Τῶν Ἐγκαινίων.

Ὕχος Λ Δι - Θ

Ω

ς τον α νωστε ρε ω μα τος την εν πρε πει αν
και την κα τω συν α πε δει ξας ω ραι ο τη τα ε του

Α γι ου σκη νω μα τος της δο ξης σου Κυ ρι ε
 κρα ται ω σον αυ το εις αι ω να αι ω ω ω νος
 και προσ δε ξαι η μων τας εν αυ τω α παν στως προσ α
 γο με νας σοι δε η η η σεις πρε σβει αις της Θε
 ο το κου η παν των ζω η και α να στασις

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ.

Ὕχος Δι θ

T ον ζω ο ποι ον Σταυ ρον της σης α γα θο
 ο ο τη τος ον ε δω ρη σω η μιν τοις α να ξι οις
 Κυ ρι ε σοι προσ α γο μεν εις πρε σβει ει αν σω ζε
 τους βα σι λεις και την πο λιν σου ει ρη νευ ον τας
 δι α της Θε ο το ο ο κου μο νε φι λαν θρω
 πε ε ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ὅχος Δι θ

T α παν τα ε φω τι σε τη πα ρη σι α Χριστος

τον κο σμον α νε και νι σε Πνευ μα τι θει ω αυ
 τε Δ ψυ χαι εγ και νι ζον ται ε οι κος γαρ α νε τε
 θη νυν εις δο ξαν Κυ ρι 8 εν θα και εγ και νι
 ζει των πι στων τας καρ δι ας ε χρι σος ο Θε ος η
 μων εις σω τη ρι αν πι στω αν ε

Δόξα. Και νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα. "Ομοιον.

Ταχὺ προκατάλαβε. **Ἔχος** Δι-θ-

Ε ορ τι ος ση με ρον των Εγ και νι αν πιστοι
 η με ρα κα τε λα βε την εκ λο γην τε χρι στε Δ
 η μας και προ τρε πε ται ε παν τας εγ και νι σθη ναι και φαι
 δρω τω προ σω πω 8 α σμα τα τω Δε σπο τη εκ μυ
 χρ της καρ δι ας ε α σαι πι στως ως λυ τρω τη και
 η μας εγ και νι ζον τι ε

Ο προεστώς ἡ ὁ ἀναγνώστης τὸν νέφαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἥγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκούτεις μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὁστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἥγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Τῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἀν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερούσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Οἱ Κανόνες:

Κανὼν ὁ Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς
κατὰ Ἀλφάβητον, ἀνευ τῶν Θεοτοκίων.

Γερμανοῦ.

Ωδὴ α. Ἡχος δ. Ο Είρμος.

- » Τριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου,
- » ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντι-
- » σον δέομαι· ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει
- » τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ἀσω μελώδημα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄγάλλου οὐρανέ, καὶ ἡ γῆ εὑφραινέσθω, ὁ πανάγιος Σταυρός, προέρχεται ἡμᾶς, ἀγιάζων ἐν χάριτι, τοῦτον κατασπαζομένους, ὃς πηγὴν ἀγιάσματος, καὶ τῆς πάντων θεώσεως αἴτιον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βαδίζειν εὔσεβῶς, τὴν οὐράνιον τρίβον, ἐνδυνάμωσον ἡμᾶς, πανάγιε Σταυρέ, τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντάς σε, ὅπως τὰ τῶν ἐναντίων, ἀποκλίναντες βάραθρα, κοινωνοὶ θείας δόξης γενώμεθα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γνωστοὶ τῷ Ποιητῇ, διὰ σοῦ γεγονότες, πανσεβάσμιε Σταυρέ, καρδίᾳ καὶ ψυχῇ, προσπτυσσόμεθα πάντοτε, σὲ προκείμενον δρῶντες, καὶ τὸν νοῦν φωτιζόμεθα, τὸν παναίτιον Λόγον δοξάζοντες.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ, τὸ τοῦ παμβασιλέως, θεοδόχον εὔαγές, κειμήλιον σεπτόν, Θεοτόκε πανάμωμε, φρούρησον τὴν κληρουχίαν τὴν ἀεὶ εὐφημοῦσάν σε, καὶ γεραίρουσαν πίστει τὸν τόκον σου.

Κανὼν τῶν Ἑγκαινίων. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

’Ωδὴ α’. Ἡχος δ’. Θαλάσσης τὸ ἔρυθραῖον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο στύλῳ, καθοδηγῶν τὸ πρότερον, τὸν ἐκλεκτὸν Ἰσραήλ, διὰ λουτροῦ βαπτίσματος Χριστέ, ἐν Σιών κατεφύτευσας, τὴν Ἐκκλησίαν κράζουσαν· Ἀσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σήμερον, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, ἡ ἐπιφοίτησις, τὸν ἐπὶ γῆς παγέντα σοι ναόν, οὐρανὸν κατεσκεύασεν, ἐν ᾧ συμφώνως φάλλοιμεν· Ἀσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οὐ νόμῳ, ἡ Ἐκκλησία Κύριε, ἐγκαλλωπίζεται, οὐ δουλικῶν ἐκτάσεις χειρῶν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τῇ χάριτι, ἐγκαυχωμένη φάλλει σοι· Ἀσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως, τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Γίόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Κανὼν τοῦ Ἅγιου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῶν θαυμάτων σου τὸ κλέος μέλπω, μάκαρ. Ἰωσήφ.

΄Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. α'. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταύτην σου τὴν φωσφόρον, καὶ θείαν κοίμησιν, καὶ ὑπέρλαμπρον μνήμην, καὶ ἵερὰν πανήγυριν, τοὺς πανηγυρίζοντας, ταῖς εὐχαῖς σου φώτισον, Ἱεράρχα θεομακάριστε.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

΄Ωφθης καὶ πρὸς τελείας, σοφὲ μυήσεως, ταῖς ἐλεημοσύναις, καὶ ταῖς εὐχαῖς Κορνήλιε, σχολάζων πανόλβιε, καὶ τὸν πάντων Κύριον, διανοίας ζητῶν εὐθύτητι.

Δόξα.

Νόμους τοὺς σωτηρίους, σαφῶς ἔξέμαθες, τοῦ σαρκὶ ἐνωθέντος, δι’ ἄκραν ἀγαθότητα, τοῦ τῶν Ἀποστόλων σε, Κορυφαίου νεύσεσι, τοῦ Δεσπότου Μάκαρ μυήσαντος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θέλγεις πιστῶν καρδίας, ἀεὶ δοξάζειν σε, ἀκορέστω ἐφέσει, Θεογεννῆτορ Δέσποινα· δόξα χρηματίζεις γάρ, τῶν βροτῶν κυήσασα, τὸν τῆς δόξης Κύριον ἄχραντε.

Προεόρτιος. Όδὴ γ'. Ό Εἰρμός.

- » Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα,
- » ἀλλ’ ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ
- » Χριστέ· οὐ γάρ ἐστιν ἄγιος, πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξαν Χριστοῦ σε, χρηματίσαντα πίστει δοξάζομεν, δοξαζόμενοι ταῖς σαῖς, δεδοξασμένε Κυρίου Σταυρέ, σεπταῖς περιπτύξεσι, καὶ φωτιζόμενοι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐν εὐφροσύνῃ, προσελθόντες πιστοὶ ἀρυσώμεθα, ὡς ἐκ κρήνης καθαρᾶς Σταυροῦ ἀείζωα νάματα, καὶ διασωζόμενοι, Θεὸν ὑμνήσωμεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ζωὴ ὑπάρχων, Ἰησοῦς κρεμασθεὶς τεθανάτωται, ἐπὶ ξύλου τοῦ Σταυροῦ· ὃν νῦν πιστῶς προσπτυσσόμενοι, πάθη ἀποφεύγομεν, θανάτου πρόξενα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Γηραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

΄Επιφανεῖσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος ἀπέλασον· ἀμαρτίας τὰς σειράς, ἀγνὴ Παρθένε διάρρηξον· σῶσόν με κυήσασα, τὸν Πανοικτίρμονα.

Τῶν Ἐγκαινίων. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

‘Ηγίασας ἐπὶ γῆς, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστὲ Πνεύματι, χρίσας αὐτὴν σήμερον, σῆς ἀγαλλιάσεως ἔλαιον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θεμέλιόν σε Χριστέ, ἡ Ἐκκλησία ἀρόδαγὲς ἔχουσα, τῷ σῷ Σταυρῷ στέφεται, ὡς βασιλικῷ διαδήματι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ανέδειξας Ἀγαθέ, τὴν χειροποίητον σκηνὴν σήμερον, τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου, οἰκονομικῶς οἰκητήριον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας: ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Τοῦ Ἀγίου. Ο πήξας ἐπ’ οὐδενός.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄγίου τὸν φωτισμόν, μετέλαβες Πνεύματος, καὶ τὴν θείαν χάριν ἐκ θείου στόματος, ὅλην εἰσεδέξω πανοικί, τοῦ θείου Κορυφαίου, ἐπιστασίαις καταγγέλλοντος, τὰ σωτηριώδη διδάγματα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὕψῳθης ταῖς ἀρεταῖς, ὡς κέδρος ὑψίκομος, καὶ καρποὺς εὐώδεις ἡμῖν προσήνεγκας, τὴν τῶν διδαγμάτων παροχήν, τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, καὶ ἰαμάτων τὴν ἐνέργειαν, μάκαρ Ιεράρχα Κορνήλιε.

Δόξα.

Μεγίστης ἀξιωθείς, εὐκλείας Κορνήλιε, σὺν τῷ Κορυφαίῳ καὶ ἄλλοις πλείοσιν, ἔδραμες κηρύττων πανταχοῦ, τὸ κήρυγμα τὸ θεῖον· δι’ οὗ ἡμεῖς φωταγωγούμενοι, σκότους ἀγνωσίας ἐρήσθημεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄγνείας φωτοειδὲς γεγένησαι σκήνωμα, καὶ τὸν φωτοδότην φέρεις σαρκούμενον, ἀνθρωπὸν ὄφθέντα καθ’ ἡμᾶς, διὰ φιλανθρωπίαν, καὶ τὴν φθορὰν ἔξαφανίσαντα, ἀφθορε βροτῶν ἥ ἀνάκλησις.

Συναπτὴ μικρά, μεθ’ ἦν ἐκφώνησις:

“Οτι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Τῶν Ἐγκαινίων.

Τίχος πλ. δ. Τὸ προσταχθέν.

Τοῦ μαρτυρίου τὴν σκηνὴν Θεὸς παρέδειξε, καὶ ὁ θεσπέσιος Μωσῆς ἐν γῇ ἐπήξατο, καὶ ναὸν ἐγκαινίζει Σολομὼν ἐν θυσίαις· ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τὴν νέαν Ιερουσαλήμ, τῇ πίστει καταφυγόντες δαυΐτικῶς, δῶμεν θείαν ἀνύμνησιν, τῷ Σταυρωθέντι δι’ ἡμᾶς,

αίτούμενοι συγχώρησιν, πάντων ὡν περ ἡμάρτομεν.

Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ.

Ὕχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο Σταυρός σου Κύριε, ως φῶς ἐκλάμπων, τὰς τοῦ σκότους φάλαγγας, ἀποδιώκει· καὶ πιστούς, καταφαιδρύνει τοὺς φάλλοντας· Σταυρὸς ὑπάρχει τοῦ κόσμου τὸ καύχημα.

Δόξα.

Τοῦ Ἀγίου. Ὄμοιον.

Ἀπαρχὴν ὁγίαν σε, ἡ Ἐκκλησία, ἐξ ἐθνῶν ἐδέξατο, καταφωτίζοντα αὐτήν, ταῖς ἐναρέτοις σου πράξεσιν, Ἱερομύστα θεόφρον Κορνήλιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐν πίστει τὰ Ἐγκαίνια, ἐπιτελοῦμεν φαιδρῶς, τοῦ οἶκου σου ἄχραντε εὐλογημένη ἀγνή, Παρθένε πανύμνητε· χαίροντες τῇ ἐλπίδι, τῇ εἰς σὲ Θεοτόκε, αἴτοῦμέν σε τοῦ πρεσβεύειν, τῷ Σωτῆρι ἀπαύστως, αὐτῷ τῷ σαρκωθέντι ἐκ σοῦ, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἥν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἰ δὲ Βασιλεύες...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τῶν Ἐγκαινίων.

Ὕχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οὐρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἀπαντας, φωταγωγοῦσα τοὺς πιστούς· ἐν ᾧ ἐστῶτες κραυγάζομεν. * Τοῦτον τὸν οἶκον στερέωσον Κύριε.

Ο Οἶκος.

Ἐπιδημήσαντος ἡμῖν, τοῦ Λόγου κατὰ σάρκα, ὁ τῆς βροντῆς μὲν γόνος φησὶ καθυπογράφων· Ἐθεασάμεθα φαιδρῶς τὴν δόξαν, ἥν εἶχεν ὁ Γίδης παρὰ Πατρός, ἐν ἀληθείας χάριτι. Ὅσοι δὲ πίστει τοῦτον ἐλάβομεν, ἔδωκε τοῖς πᾶσιν ἐξουσίαν, τοῦ γενέσθαι τέκνα Θεοῦ· οἵ οὐκ ἐξ αἰμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς ἀναγεννηθέντες, ἀλλ' ἐκ Πνεύματος Ἅγιου ἐπαυξηθέντες, οἶκον προσευχῆς ἐπήξαμεν, καὶ βοῶμεν. * Τοῦτον τὸν οἶκον στερέωσον Κύριε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως.

Στίχ. Νόμον παλαιὸν Ἰσραὴλ πληρῶν νέος,

Ἐγκαινίοις σοι τάφον τιμᾶ, Λόγε.

Τύχθη ἀναστάσεως τρισκαιδεκάτη καινισμός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Κορνηλίου τοῦ

έκατοντάρχου. (α' αι.).

Στίχ. Ζωῆς ἀπίστου Κορνήλιον ἐξάγεις,

Πιστῶν ἀπαρχὴν τῶν ἀπ' ἔθνῶν, Χριστέ μου.

Οὗτος ἐν τοῖς τῶν ἀγίων Ἀποστόλων χρόνοις ὑπῆρχεν· ὅς, βίον μετερχόμενος ἀνεπίληπτον, εἶδεν Ὅαγγελον προτρεπόμενον αὐτῷ τὸν Ἀπόστολον Πέτρον μετακαλέσασθαι καὶ παρ' αὐτοῦ ἀκοῦσαι ἂ δεῖ. Καὶ δὴ παραγενόμενος ὁ Πέτρος πρὸς αὐτὸν καὶ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου τοῖς τε συνεληλυθόσι καὶ αὐτῷ προσειπών, κατηχήσας τε καὶ βαπτίσας, τὴν προστασίαν τῆς Σκέψεως πόλεως ἐγχειρίζει· ἦν εὑρὼν κατείδωλον, χάριτι Χριστοῦ πάντας ἐβάπτισε, καὶ αὐτὸν τὸν ἄρχοντα Δημήτριον, πανοικὶ τῷ Χριστῷ πεπιστευκότα. Ὅθεν ἀποστολικῶς τὸν βίον διανύσας, πρὸς Κύριον ἀπέρχεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου ἀπολογητοῦ καὶ μάρτυρος Ἀριστείδου τοῦ Ἀθηναίου, ἀγχόνῃ τελειωθέντος. (†120)

Στίχ. Ἀριστεὺς ὁφθεὶς ἀθλητῶν, Ἀριστείδη,

Κλεινῶν Ἀθηνῶν ἐπορφύρωσας χθόνα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Κρονίδου, Λεοντίου, Σεραπίωνος, τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. (~†237)

Στίχ. Υπῆρξεν ἀθλος ἡ θάλασσα καὶ τάφος,

Σεραπίωνι, Κρονίδῃ, Λεοντίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Στράτωνος τοῦ ἐν Νικομηδείᾳ. (†315)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Σελεύκου τοῦ ἐν Γαλατίᾳ, Γορδιανοῦ, Μακροβίου, Ζωτικοῦ, Ἡλεί, Λουκιανοῦ καὶ Οὐαλεριανοῦ, τῶν ἐν Μοισίᾳ. (~†320)

Στίχ. Τὸν Γορδιανὸν καὶ Σέλευκον θηρίοις,

Οἱ θηριώδεις ἐκδιδοῦσιν ἀγρίοις.

Ο Μακρόβιος τὸν μακρὸν ποθῶν βίον,

Θηρῶν ὀδοῦσι τὸν βραχὺν λείπει βίον.

Σὺν Λουκιανῷ Ζωτικὸν στέφους ἔρως,

Ἐρᾶν ἐποίει καὶ στεφανοῦντος ξίφους.

Λύπη παρῆλθεν ὁ πρὶν Ἡλεὶ τὸν βίον,

Ἡλεὶ δὲ μάρτυς σὺν χαρᾶ θνήσκει ξίφει.

Οὐαλλέριος ἐκ πόθου τῶν Μαρτύρων,

Θνήσκει πρὸς αὐτῷ τῷ τάφῳ τῶν Μαρτύρων.

Ἐν τῇ Ἀλεξανδρέων Μητροπόλει, τοῦ μακαρίου Κρονίδου Διακόνου ἀναλάμψαντος, ἐπίστευσαν δι' αὐτὸν Λεόντιος καὶ Σεραπίων· ἐν δὲ Γαλατίᾳ τῇ βαρβάρῳ καὶ ἀπίστῳ, Σέλευκος, Οὐαλεριανός, Μακρόβιος καὶ Γορδιανός· Στράτων δὲ ἐν Νικομηδείᾳ τῆς Βιθυνίας. Καὶ οἱ μὲν Κρονίδης, Λεόντιος καὶ Σεραπίων, ἐν Αἰγύπτῳ, μετὰ πλείστας βασάνους, δεθέντες χεῖρας καὶ πόδας, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀπερόιφησαν· καὶ τὰ τούτων λείψανα τῇ ξηρᾷ διασωθέντα, δι' ὀπτασίας Ὅαγγελοι πιστοῖς ἀνδράσι τῇ γῇ καλύψαι προσέταξαν. Οἱ δὲ ἐν Γαλατίᾳ Σέλευκος, Μακρόβιος καὶ Γορδιανός, διὰ τοῦ ἐκεῖσε ἄρχοντος, πυρὶ καὶ ξίφει, διαφόροις τε στρέβλαις τιμωρηθέντες, τέλος θηρίοις βορὰ ἐξετέθησαν καὶ τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο. Ὁ δὲ τῆς Βιθυνίας ἄρχων, δύο φυτῶν κλάδους ἐπὶ τὸ αὐτὸν κυρτώσας, μετὰ τὸ πολλὰ τιμωρήσασθαι τὸν ἄγιον Στράτωνα, ἐκατέρας αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἐν αὐτοῖς

προσέδησε· καὶ ἀθρόον κελεύσαντος ἀπολυθῆναι τοὺς κλάδους εἰς τὸν ἵδιον τόπον, διεμερίσαντο τὸν Ἀγιον, καὶ οὕτω τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν. Οἱ δὲ Ζωτικός, Ἡλεὶ καὶ ὁ Λουκιανός, κατὰ τὴν Τομέων πόλιν, προστάξει Μαξίμου τοῦ ἡγεμόνος, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, ξίφει ἐτελειώθησαν. Ὁ δὲ Οὐαλεριανός, ἐπὶ τῷ τάφῳ τῶν Ἀγίων θρηνῶν, ἐτελειώθη. Ἡθλησαν δὲ οὗτοι πάντες ἐπὶ Λικινίου τοῦ τυράννου, ἐν ᾧτει 315.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου, τοῦ ἐν τῇ Ἀγρείᾳ, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος. (ἀρχαὶ θ' αἱ.)

Στίχ. Ταγεὶς ὁ Πέτρος τῇ λύσει τοῦ σαρκίου,

Πρὸς ἀρδαγῆ μετῆλθε τὸν Θεὸν πέτραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Φιλίππου, πατρὸς τῆς ἀγίας Εὐγενίας τῆς ἐν Ρώμῃ. (γ' αἱ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Λιτορίου (**Litorius**), ἐπισκόπου Τουρώνης (**Tours**) ἐν Γαλλίᾳ. (†370)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Μαυριλίου (**Maurilius**), ἐπισκόπου Ἀνδεκαβόρου (**Andecavorum, Angers**) ἐν Γαλλίᾳ. (†453)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Νεκταρίου, ἐπισκόπου Αὐγούστοδούνου (**Augustodunum, Autun**) ἐν Γαλλίᾳ. (~†550)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀμάτου (**Amatus**), αὐτοῦ ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Ρομαρικῶν ὁρέων (**Romarici Mons, Remiremont**) ἐν Γαλλίᾳ. (†627)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βενερίου (**Venerius**) τοῦ ἔρημίτου, ἡγουμένου νήσου Τήνου (**Tino**) ἐν τῷ κόλπῳ Γενούης (**Genoa**) ἐν Ἰταλίᾳ. (~†630)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κολουμβίνου (**Columbinus**), ἡγουμένου Λούρης (**Lure**) ἐν Γαλλίᾳ. (~†680)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀμάτου (**Amatus**), ἡγουμένου Ἀγαούνου (**Agaunum**), εἶτα ἐπισκόπου Σεδούνου (**Sedunum, Sion**) ἐν Ἐλβετίᾳ. (†690)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βαρσενορίου (**Barsemorius**), ἡγουμένου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ (**La-Croix-Saint-Leuffroi**) ἐν Γαλλίᾳ. (ζ' αἱ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Χεδβίγης (**Hedwig**), ἡγουμένης τοῦ ἀββαείου Χέρβορδ (**Herford**) ἐν Βεστφαλίᾳ (**Westphalia**) τῆς Γερμανίας. (~†887)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Βιλφρίδης (**Wilfrida**), ἡγουμένης τοῦ ἀββαείου Βίλτον (**Wilton, Wulfthryth**) ἐν Ἀγγλίᾳ. (~†988)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐν Πρισλὸπ τῆς Ρουμανίας ἀσκήσαντος. (ιζ' αἱ.)

Στίχ. Νηστείαις βιοὺς καὶ ἀσκήσει πλείστοις,

Ίωάννης εῖληφε καὶ μάρτυρος στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Κορνηλίου, Διονυσίου καὶ Μισαήλ, τῶν ἐν Παντάν Ὀλονετες ἀσκησάντων. (τιγ' αἰ.)

Στίχ. Οἱ τρεῖς ἀσκηταὶ Τριάδος τῇ δυνάμει,
Τὸν πολυμῆχανον ἀπέκτεινον ὄφιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀγίας μεγαλομάρτυρος Κετεβάν, εύσεβεστάτης βασιλίσσης τῆς Ἰβηρίας, ἡτις πολλαῖς βασάνοις πρῶτον ὑποβληθεῖσα, εἶτα ἀπανθρώπως ἐστραγγαλίσθη ὑπὸ τῶν μουσουλμάνων Περσῶν. (†1624)

Στίχ. Χριστὸν ποθῶ καὶ τὴν Αὔτοῦ Βασιλείαν,
Κετεβὰν κραυγάζουσα ἐστραγγαλίσθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου τοῦ νέου, ἐν τῇ κατ' Ἀθω ἱερῷ μονῇ τῶν Ἰβήρων ἀσκήσαντος, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος. (†1745)

Στίχ. Ἱερόθεε ἱερὸς Θεῷ γίνη,
Κτείνας τὰ πάθη ἐγκρατείας τοῖς πόνοις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, δὲ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Υψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αύγουστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αύγουστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αύγουστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ὕχος Πᾶντα Γα ω

ῳδὴ α'

Σ ταν δον χα δα ξας Μω σης ^{Γα} επ ευ θει ας οραβ
 δω ^χ την Ε ρυθ ραν δι ε τε με ^{Nη} τω Ισ ρα ηλ πεζευ
 σαν τι ^{δλ} την δε ε πι στρε πτι ^{Γα} κως ^Δ Φα ρα ω τοις
 αρ μα σικρο τη σας η νω σεν ^ρ επ ευ ργς δι α γρα
 ψας ^Δ τω α ητ τη τον οπ λον δι ο χρι στω α σω
 μεν ^ρ τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται ^ρ

ῳδὴ γ'

Ὕχος Πᾶ Nη

P αβ δος εις τν υ πον τθ μν στη δι ου πα ρα
 λαμ βα νε ε ται Δι τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον
 ε ρε ε α Δι τη στει ρεν ου ση δε πρω ην εκ
 κλη σι α ννν ε ξην θη η σε Δι ξν λον Σταυ ρου εις κρα
 τοσκαιστε ρε ω ω μα Δι

ῳδὴ δ' Ὅχος Πᾶ Γα Ζ

E ι σα κη η κο α Κυ δι ε Δι της οι κο νο μι ι
 ας σθ το μν στη δι ον Χα τε νο η σα τα ερ γα
 σθ Δι και ε δο ξα σα σθ την θε ο τη τα Δι

ῳδὴ ε'

Ὕχος Πᾶ Nη

Ω τρισμα κα δι ι ζον ξν υ λον Δι εν ω ε
 τα α α θη χρι ζος Δι ο βα σι λε ευς και Κυ δι ος Δι
 δι ου πε πτω κεν ο ξν λω α πα τη η σας Δι το
 εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τι σαρ
 κι Δι τω πα ρε χο ον τι Δι την ει δη νην ταις ψυ χαις η
 η μων Δι

ῳδὴ ζ'

N^{Nη} ο τι ου θη ρο ος εν σπλα αγχοις ρ πα
λα μας I ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
σας ρ το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ ν
πα σα φως ρ ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς ρ την ν
περ κο σμι ον A να ζασιν ν πε ζω γραφη η σεν ρ
τα σαρ κι προσπα γεν τος χρι στα 8 8 τα Θε ου ρ και
Δι τρι η με ρω ε γε ε ερ σει ρ τον κο ο σμον φω πι
σα αν τος ρ

ῳδὴ ζ'

E^{Nη} εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν ν8 δυ σε
β8ς λα 8ς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη
μι i α ας θε ο στυ γ8ς ρ ο μως τρεις Παι δας 8κ ε
δει μα τω ω ω σε ρ θυ μο ος θη ρι ω δης ου πνρ
βρο μι ον ρ αλ λα ντη χ8ν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α
τι πν ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ρ ο ν περ
ν μνη^{Nη} τος των πα τε ρων και η μων ρ Θε ος εν

λο γη τος ει

ῳδὴ η̄

Αἴνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

E ^{Nη} ν λο γει ει τε Παι αι αι δες της Τρι α
δος ι σα ριθ μοι δη μι 8ρ γον Πα τε ρα Θε ον
μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και ν
περ ν ψ8 τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
 ^{Nη} ας

* * *

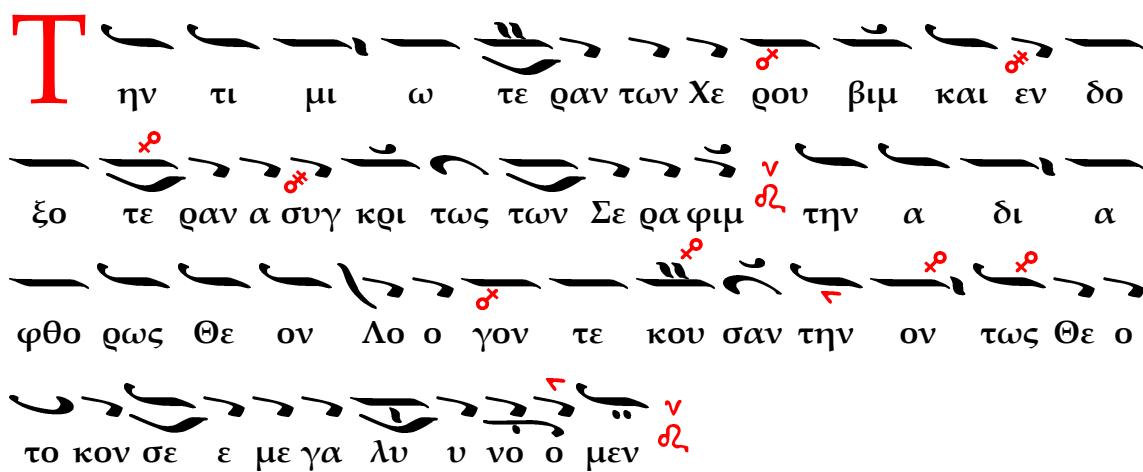
Ο διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις
τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

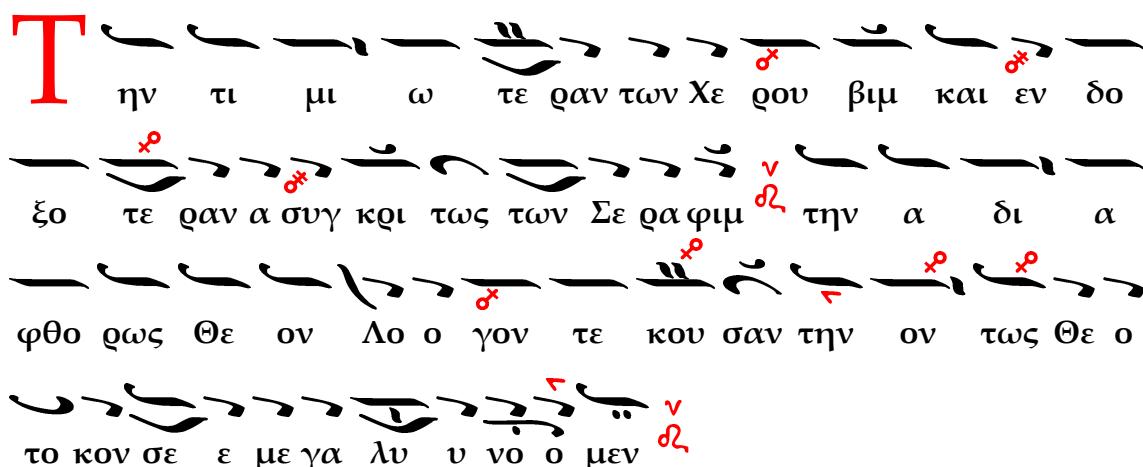
1 Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ ν νο ο μεν

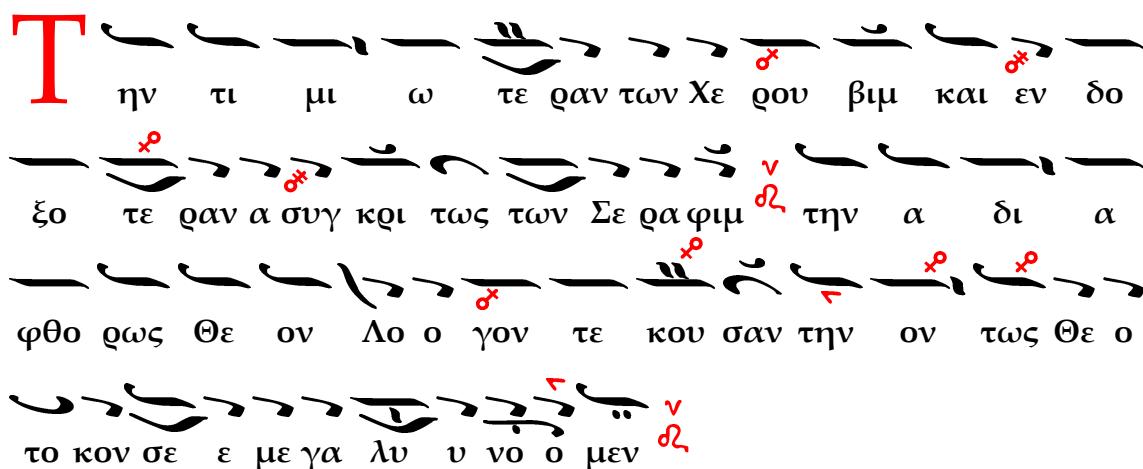
2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἴδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

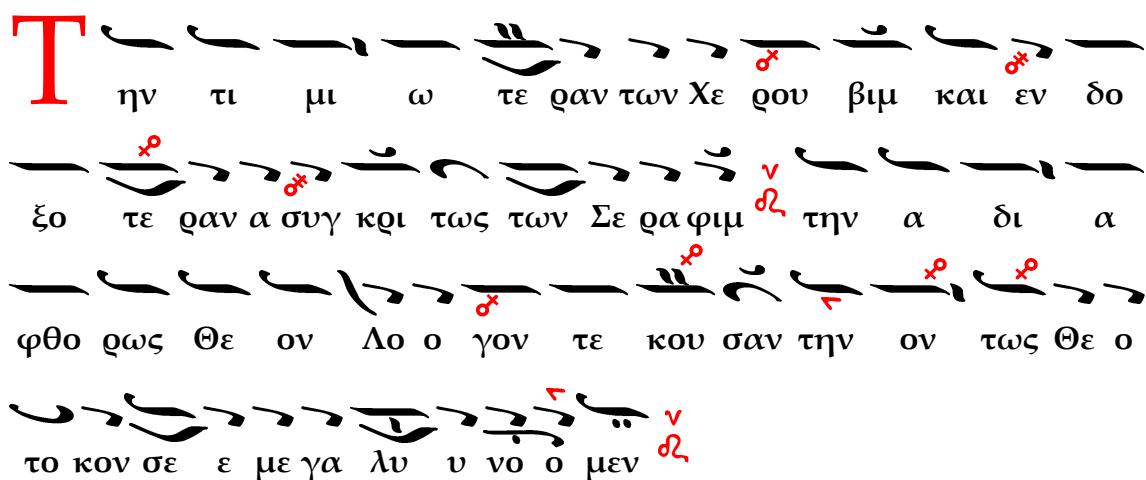
3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

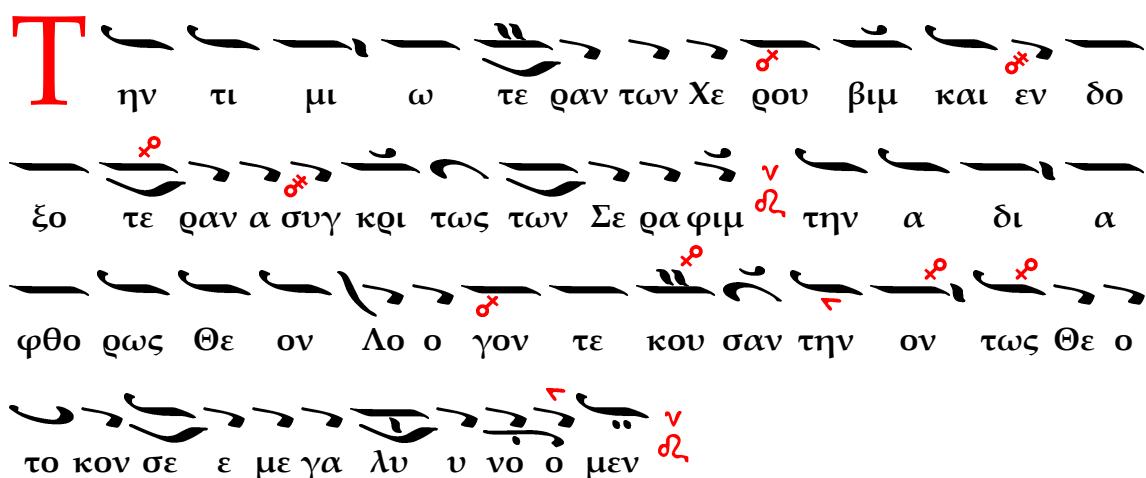
4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

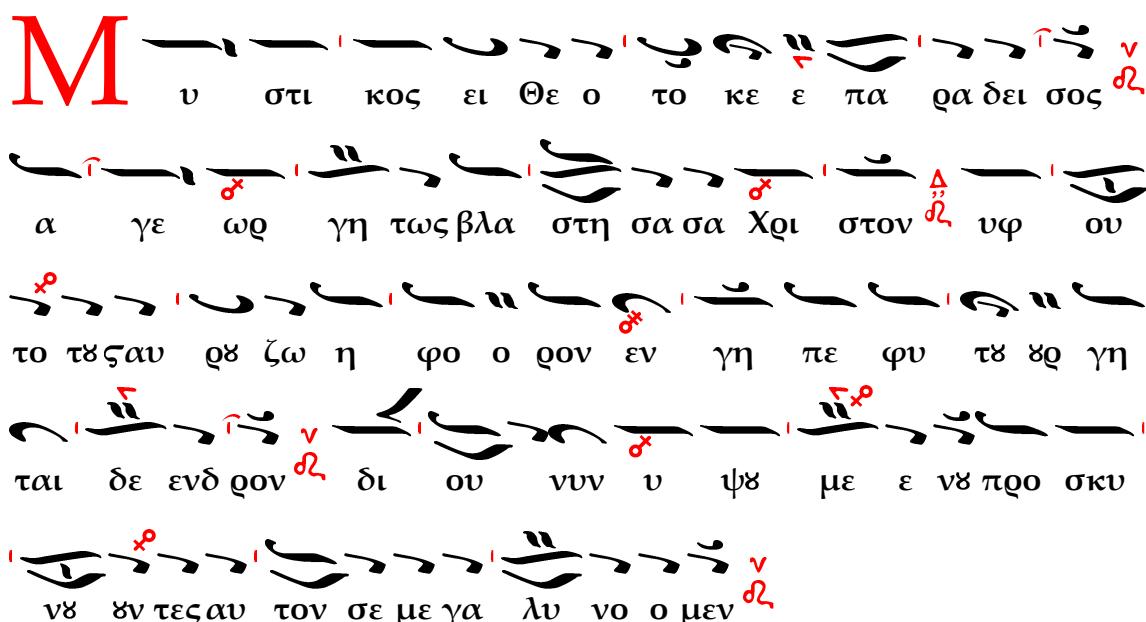
5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὑψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

ῳδὴ θ

Ο δι α βρω σε ω ως τ⁸ ξυ ν ν λ⁸ τω γε
 νει προ σγε νο με νος θα να τος δι α ζαν ρ⁸ κα
 τη ηρ γη ται ση μερον της γαρ προ μη το ρος η πα
 γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται δι τω βλα στω
 της α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δυ
 να αμεις των ου ρα νω ων με γα λυ ν⁸ σι ι ι ι δι ν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

“Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Προεόρτιον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἡχος Δι θ

Ε ν Γολ γο θα ο Κυ ν ρι ος Δι ν ψω ω
 θεις ε ε κ⁸ σι ι ως ε πι Σταυ ρ⁸ ο ειρ
 γα α σα το Δι την η η μων σω ω τη ρι ι αν Δι και νι
 σας πα σα αν την κτι ι σιν Δι τα φω δε ζω ω ο
 δο ο χω Δι ε τε θη και τρι η η με ρος Δι ως
 Θε ε ος ε ε ξα νε ε στη ο της λαμ πρα α α α
 ας Δι και σε πτης ε γερ σε ως ε ε κτε λ⁸ ο

μεν ε συν α σω μα α τοις τα α ξε σι Δ τα Ε εγ

 και νι ι α πα αν τες

Ἐτερον. Ὁμοιον.
 (Κοινὸν τοῦ Σταυροῦ καὶ τῶν Ἑγκαινίων)

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἡχος Δι θ.

M ε σον της γης ο Κυ ν ρι ος Δ και θε ε

 ος σω ω τη ρι ι αν δι α Σταυ ρο ς ειρ

 γα α σα το σαρ κω ω θεις ε ε κ8 σι ι ως εις α

 να και νι ι σιν κο ο σμ8 Δ τα φω κα τα α τε

 θει εις δε τρι η με ρος ε γη η γερ ται Δ και

 ζω ω ης α αρ ρα βω ω να την ε αυ τ8 ρ 8 8

 προ δει κνυ ει ε γερ σιν η ης εν πι ι

 στει θε λ8 μεν τα Εγ και αι νι α Δ τ8 Θε ε 8

 συ νν Α γγε ε λοις

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἡχος Δι θ.

M ετ εν φρο σν νης κρα α ζο μεν Δ σοι το

 χαι ρε ε Παρθε ε νε Δ χαι ρε α ρας η λυ ν τρω

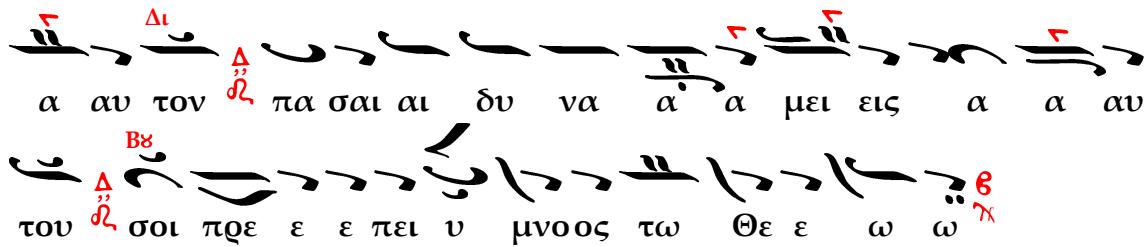
σις τα A α δαμ και αι της E ευ ας ρε δι ης α α
 νυ ψω ω θη των βρο ο των η η 8 σι ι α προς
 δο ξαν ν περ κο ο σμι ον τα Yι νι 8 και αι Θε
 8 8 σ8 χαι ρε δι η η η η ης υπ A
 γγε λων παν το τε προ ο σκυνει ει ται εν 8 ρα
 νοι οις πα νυ νμ νη τε Θε ο ο το κε ε Μα ρι ι
 α

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἄχος Παρ

Π B8 α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Ku ν
 v ρι l l ον q αι νει τε τον Ku ρι l ον εκ
 τω ω ων ον ον ρα α α νων αι νει ει τε α
 α αν το ον εν τοις v ψι l l στοις q σοι πρε ε
 ε πει ν μνοος τω Θε ε ε ω ω

A B8 i νει ει ει τε α αν τον πα αν τες οι A
 α αγ γε λοι οι α α αν τον q αι νει ει ει ει τε

 α αν τον **Δι** πα σαι αι δυ να **α** α μει εις α α αν
 του **B8** **Δ** σοι πρε ε ε πει ν μνοος τω Θε ε ω ω **ε**

Στιχηρὰ προσόμοια. Τῶν Ἑγκαινίων.

Ὕχος δ. Ἔδωκας σημείωσιν.

Στίχ. α'. Τοῦ ποιησαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη
ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Σήμερον δ ἐνθεος, καὶ ἵερὸς καὶ σεβάσμιος, τῆς Χριστοῦ
ἀναστάσεως, φαιδρῶς ἐγκαινίζεται, φωτοφόρος οἶκος· καὶ νέμει
ἐν κόσμῳ, τάφος δ θεῖος τὴν ζωήν, καὶ ἐμπαρέχει πηγὴν
ἀθάνατον· βλυστάνει ὁρίθρα χάριτος· θαυμάτων βρύει τὰ
νάματα· καὶ δωρεῖται ἴάματα, τοῖς αὐτὸν πίστει μέλπουσιν.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ὕστραφεν ἡ ἄνωθεν, φωτοφανὴς αἴγλη λάμπουσα, καὶ τὰ πάντα
φωτίζουσα· πιστῶς οὖν τιμήσωμεν, τὴν Χριστοῦ τοῦ Κτίστου,
ἀνάστασιν πάντες, καὶ ἐγκαινίων ἱερῶν, τὴν ζωηφόρον θείαν
πανήγυριν, ἐν ὑμνοῖς ἑορτάσωμεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν,
ὅπως ἰλεων εὔρωμεν, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Μέσον γῆς ὑψούμενον, προκατιδεῖν ἐφιέμενοι, τοῦ Σταυροῦ
σκῆπτρον ἄγιον, ψυχὰς προκαθάρωμεν, ἀστραφθῶμεν φρένας,
φωτὶ λαμπρυνθῶμεν, καὶ ἐν δυνάμει θεϊκῇ, καταυγασθέντες
Χριστὸν ὑμνήσωμεν, τῷ ξύλῳ τῷ σεπτῷ αὐτοῦ, ἀγιασμὸν
παρεχόμενον, τοῖς ἐν πίστει γεραίρουσι, καὶ θερμῶς αὐτὸν
μέλπουσιν.

Ἐτερα Στιχηρὰ ἴδιόμελα.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὸ μέλος Σίμωνος Καρᾶ.

Ὕχος Λ Πα φ

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν

 ψαλ **Πα** τη φι ι ω και κι θα α α α φα **π**
E γ και νι ζε εγ και νι ζε η νε α I ε ε φε

σα α λημ ^π η κει γα α αρ σ8 το ο φως ^υ και η
 δο ξα ^υ Ku ν ρι i 8 ^υ ε πι σε α ^υ να τε ε ε ε
 τα α α αλ κε ^π τ8 τον τον οι κον ο Πα τη ηρ ω κο
 δο μη η σε ^π τ8 τον ^υ το ον οι οι κον ^υ ο γι ος ε
 στε ρε ω ω σε ^υ τ8 τον ^υ το ον οι οι κον ^υ το Πνε μα
 το A α γι ον α ^υ νε και αι αι αι νι i i i
 σε ^π το φω τι ζο ον και στη η ρι i ζον ^υ και α γι
 α ζον ^υ τας ψυ χα α α ας η η η η μων ^π

Ο αύτός. Ἀνατολίου.

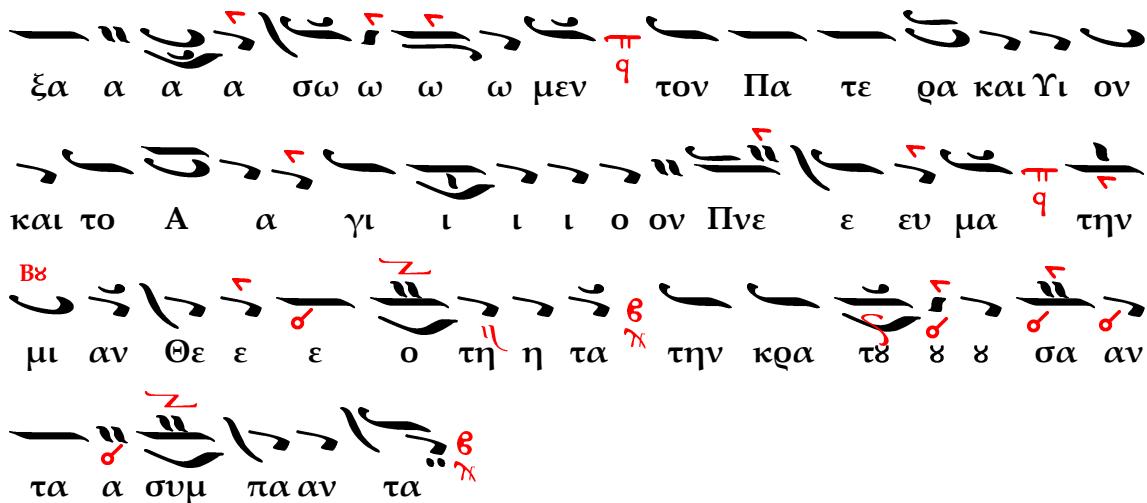
Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ^χ
 εν χορ δαι ai αις και ai ορ γαα α α νω ^π
 Πα α λαι μεν εγ και νι ζων τον να ον ο ο Σο λο ο
 μων ^π α λο γων ζω ων ^υ θυ ν σι i ας ^υ και o λο
 καν τω μα τα προ σε φε ρε Ku ν ν ν ρι i i i
 ε ^π ο τι δε ην δο κη σας Σω τηρ ^υ τ8ς τυ πρεσμε ε
 ε εν α αρ γη η η σαι ^π γνω σθη ναι δε την α λη

θει ει αν υ α ναι μα κτες θυ ν σι ι ας υ τα
 πε ρα τα τα κο ο ο σμου υ προ φε ρει τη δο ο
 ο ο ξει ει ει ει σθ π παν των γαρ δε σπο ο ο
 ζων υ τα παν τα Α γι ι α α ζεις υ τω Α
 γι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι π
 Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἅγιος Ιωάννης Πατέρας

Στίχ. Σ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ π πα σα πνο η αι νε σα τω

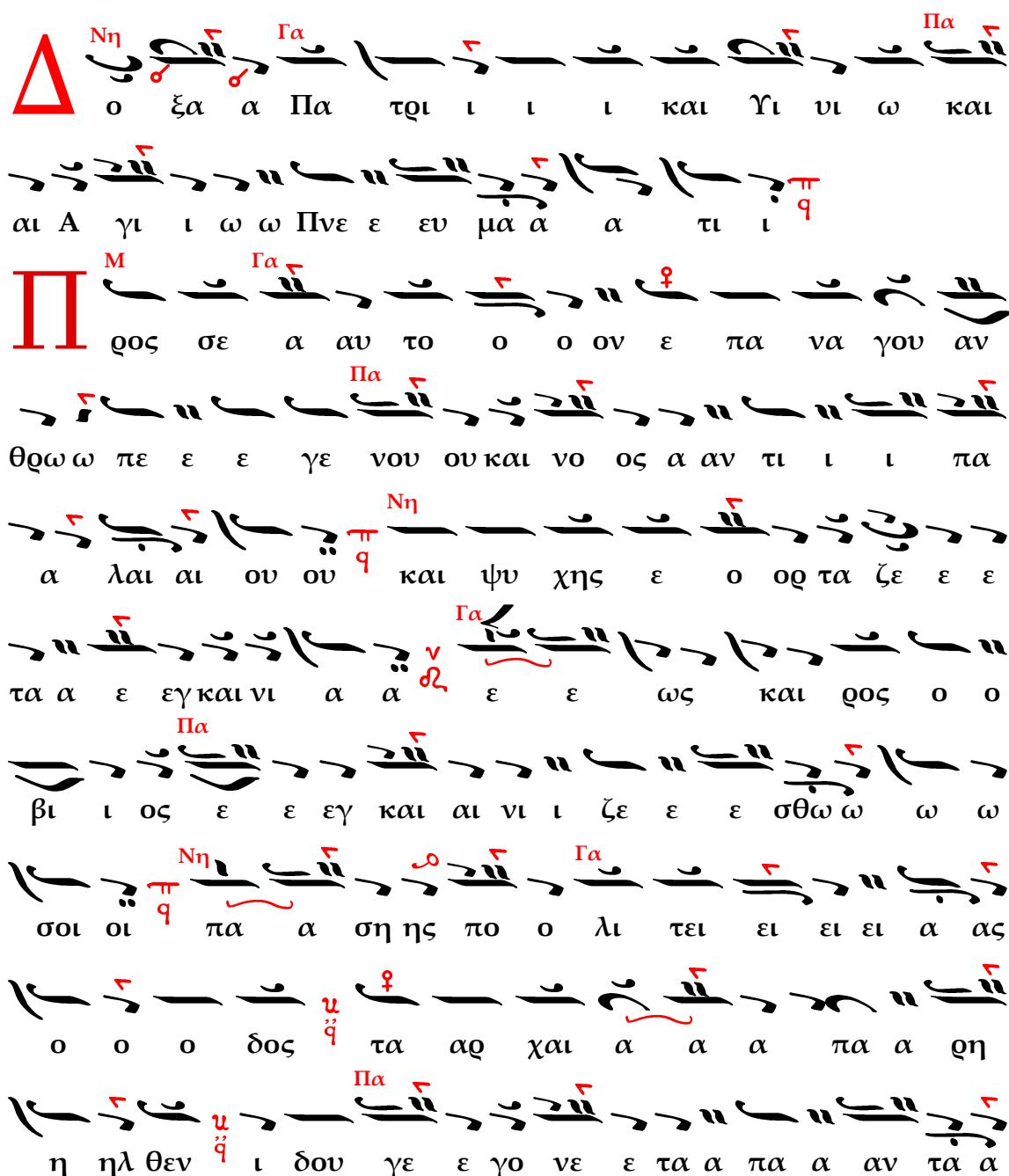
τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π
E B8 γ και νι ζε ται ση με ε ρον ε η εξ ε θνω ω
 ων Εκ κλη η η σι ι ι ι ι α π τω τι μι ω
 και ζω ηρ ρυ τω αι μα α τι ε της α χρα ντε και α
 κη ρα α α α τα πλε ευ ρας Δι τα σαρ κω θεν τος
 εκ της Α γι ας Πα αρ θε ε ε νου Δι χρι στα 8 τα 8
 Θε ε 8 8 8 η η η η μων B8 δι ο α α α θροι
 σθει ει ει σαι Δι των πι στων αι χο ρει αι αι αι δο

 ξα α α α σω ω ω ω μεν π τον Πα τε ρα και γι ον
 και το Α α γι ι ι ι ο ον Πνε ε ευ μα π την
 μι αν Θε ε ε ο τη η τα β την κρα τθ ς σα αν
 τα α συμ πα αν τα β

Δόξα. Τῶν Ἐγκαίνιων.

Ἄχος Γα φ

 Δ Νη Πα τρι ι ι ι και γι νι ω και
 αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι π
 Π Μ Γα ος σε α αν το ο ο ον ε πα να γου αν
 θρω ω πε ε ε γε νου ου και νο ος α αν τι ι ι πα
 α λαι αι ου ου π και ψυ χης ε ο ορ τα ζε ε ε
 τα α ε εγ και νι α α ε ε ως και ος ο ο
 Βι ι ος ε ε εγ και αι νι ι ζε ε ε σθω ω ω ω
 Η Νη π α ση ης πο ο λι τει ει ει ει α ας
 ο ο ο δος τα αρ χαι α α α πα α ρη
 η ηλ θεν δον γε ε γο νε ε τα α πα α αν τα α

και αι να α ^π_q του το τη ε ορ τη η η η καρ πο
 φο ο ρη η η σον ^q την κα λην αλ λοι ωω σι ι ιν
 α αλ λοι οι ου ου με ε ε ε νο ος ^π_q ου τως εγ
 και νι ι ι ζε ε ται α α αν θρω πος ου
 τω ω ω τι ι μα α α ται ^q η των Εγ και αι νι
 ω ω ων η με ρα ^π_q

Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ. Ὁ αὐτός.
 Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἄχος ^π_q Γα φ

K ^{Nη} αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω
 ναςτωναιαι ω ω ω νωων α μη ην ^π_q
X ^{Πα} ρι στε ε ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο
 ος η η η η μων ^π_q ο την ε κου ου ου σι ι ον
 στα α αν ρω σιν ^q εις κοι νην ε ξα να στα α α
 σιν του ου γε νουςτων αν θρω ω ω πω ων ^π_q κα α α τα
 δε ε ξα α α με ε ε ε νο ος ^π_q και τω κα λα μω
 του Στα αν ρου ου ^q βα φαι αις ε ρυ ν θραιςτους

σαυ του ου δα α κτυ ν ν λου ους αι αι μα τω ω
 ω ω σα ας π q τοις α α φε σι ι ι μοις η η μιν
 βα σι λι κως ν ν ν πο ο γρα α α ψαι u q φι
 ι λανθρωπε εν σα α α με ε ε ε νο ος q μη πα ρι
 δης η μα α ας κι ιν δν νε ε εν ον τας u q και πα
 α α λι ιν την α α πο σου ου δι ι α α α στα α α
 α σι ιν π q αλλ οι κτει ρη σον μο ο νε ε μα
 κρο ο ο θυ με u q τον εν πε ε qι i στα α
 α σει ει λα α α o o o ον σου u q και α να
 στη η η η η η η θι i πο λε μη η σο ον
 τους πο λε μου ου ουν τα ας u q η μα ας ως παν
 το ο δν ν ν ν ν να α α α μος u

Καὶ εύθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἥχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Ὕχος Γα φ

Δ Γα ο ξα σοι τω δει ξαντι το φω ως Δο ξα εν ν ψι ι

στοις Θε ω ^υ_ϙ και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
 ποιευ δο κι α ^γ_η
Γ^{Γα} μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
 σε δο ξο λο γου μεν σε ^υ_ϙ ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την
 με γα α λην σου δο ξαν ^γ_η
K^{Γα} υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τρο
 πα ντο κρα α τρο ^π_ϙ **K**υ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
 I η σου Χριστε και Α γι ον Πνευ μα ^γ_η
K^{Γα} υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ον ο Υι
 ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του
 κο ο σμου ^π_ϙ ε λε η σον η μας ο αι αι αι ρων τας
 α μαρτι ι ας του κο σμου ^γ_η
Π^{Γα} ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
 δε ξι ων του Πα τρος ^υ_ϙ και ε λε η σον η μας ^γ_η
O^{Γα} τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος
 Κυ ρι ος I η σους Χριστος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα

τροσα μην **Γα**
K αθ ε κα αστην η με ρανευ λο γη σω σε και
 αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω ω να **υ** **η**
 και εις τον αι ω νατουαι ω νος **υ**
K α τα ξι ι ω σον Ku ρι ε εν τη η
 με ρα τα α **αν** τη α να μαρ τητους φυ λα χθη η ναι
 η μας **υ**
E ν λο γη τος ει Ku ν ρι ε ο Θε ος των πα
 τε ε ρων η μων **υ** **η** και αι νε το ον και δε δο ξα
 σμε ε **ε** νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας α
 μην **Γα**
Γ ε ε νοι το Ku ρι ε το ε λε ος σου εφ η
 μας **υ** **η** κα θα περηλ πι σαμεν ε πι σε **υ**
E ν λο γη τος ει Ku ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
 δι και ω μα τα σου **υ**

τὸ τρίτον.

E ^{Γα} ν λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με ^π_η τα δι και

ω μα τα α σου ^π_η

K ^{Γα} ν ρι ε κα τα φυ γη η ε γεν νη η θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α ^π_η ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σον με ι α σαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον

Γ
σοι ^π_η

K ^{Γα} ν ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με του

ποι ειν το θε λη μα σου ^π_η ο τι συ ει ο Θε ος μου ^π_η

O ^{Γα} τι πα ρα σοι πη γη ζω η ης ^π_η εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φως ^π_η

Π ^{Γα} α ρα τει νον το ε λε ος Σου τοις γι νω σκου σι

ι ^π_η
Σε

A ^{Γα} γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^π_η

Δ ^{Γα} ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι ^π_η

Kαι νυν καὶ αἱ εἰς τοὺς αἱ ωνας των αἱ
ωνων αἱ μην **π** **Γα**

Ἀσματικὸν.

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Σταυροῦ.

T ον ζω ο ποι ον Σταυ ρον της σης α γα θο
ο ο τη τος ον ε δω ρη σω η μιν τοις α να ξι οις
Κυ ρι ε σοι προσ α γομενεις πρε σβει ει αν σω ζε
τους βα σι λεις και την πο λιν σου ει ρη νευ ον τας
δι α της Θε ο το ο ο κου μο νε φι λαν θρω

* * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

‘Ο διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἔξαπλα.

Ἔχος πᾶς Νη 2

Kv ρι ε E λε ε η σον **υ**
 Kv ρι ε E λε ε ε η σον **ε**
 Kv ρι ε E λε ε ε η σον **Δ**
 Kv ρι ε E λε ε ε η σον **Δ**
 Kv ρι ε E λε ε ε η η σον **ε**
 Kv ρι ε E λε ε ε η σον **υ**

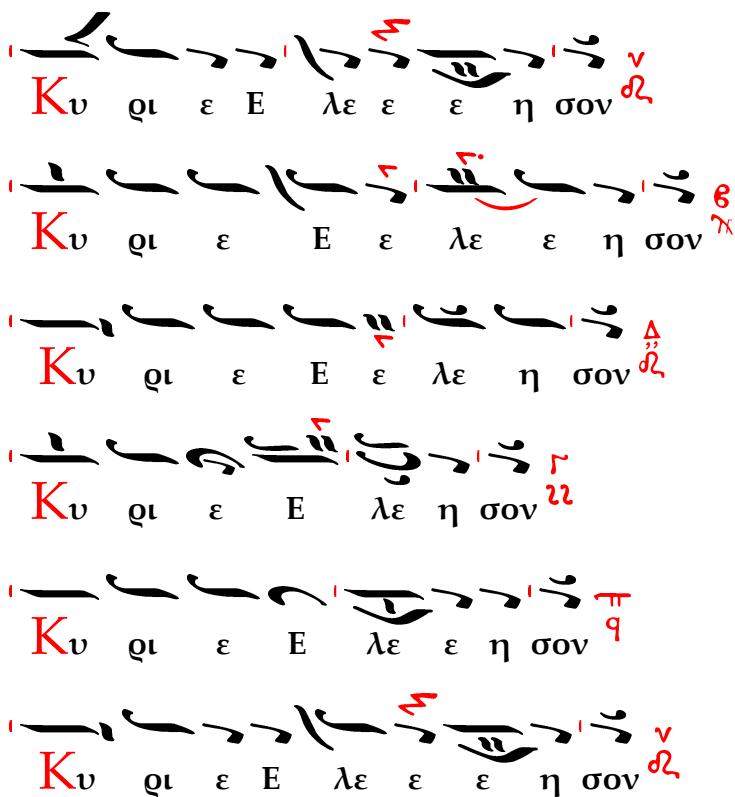
Τὰ Αγιορείτικα (καταγραφὴ Μελετίου Συκιώτου).

Ἔχος πᾶς Νη 2

Kv ρι ε E λε ε ε η σον **υ**
 Kv ρι ε E λε ε ε ε η η η σον **ε**
 Kv ρι ε E λε ε ε η η η σον **Δ**
 Kv ρι ε E λε ε ε η η η σον **υ**
 Kv ρι ε E λε ε ε ε η η η σον **ε**
 Kv v ν ρι ε E λε ε ε ε ε ε η η η σον **υ**

Άθανασίου Καραμάνη.

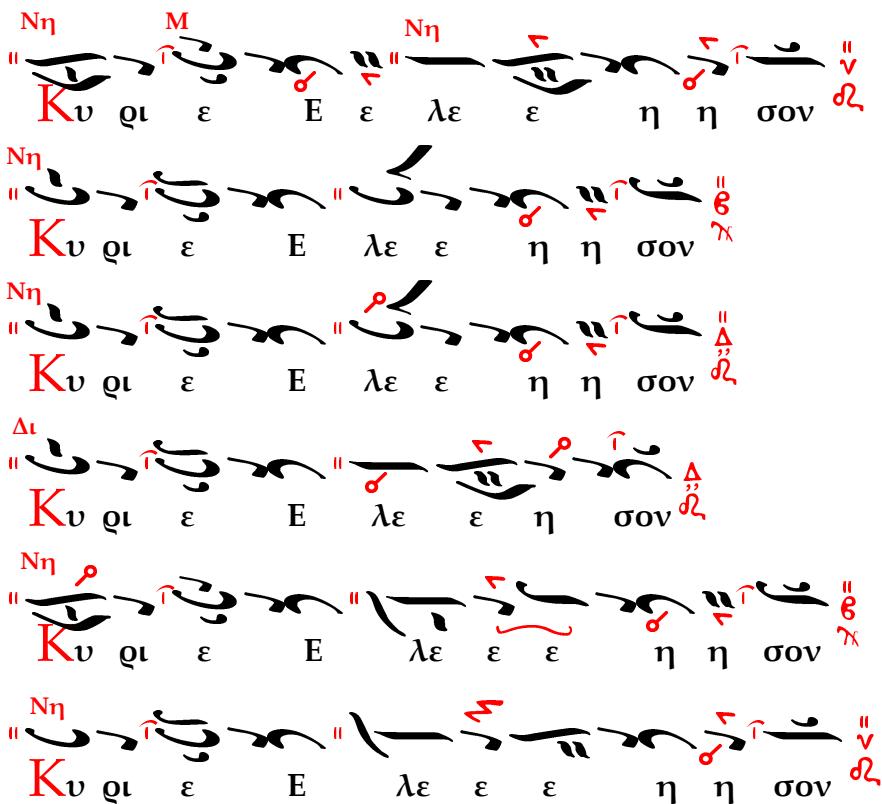
Ἄχος πᾶν οὐ

Εἰς τὰ Ειρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.

Ιωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἔκκλησις Παύλου Νησίων 2

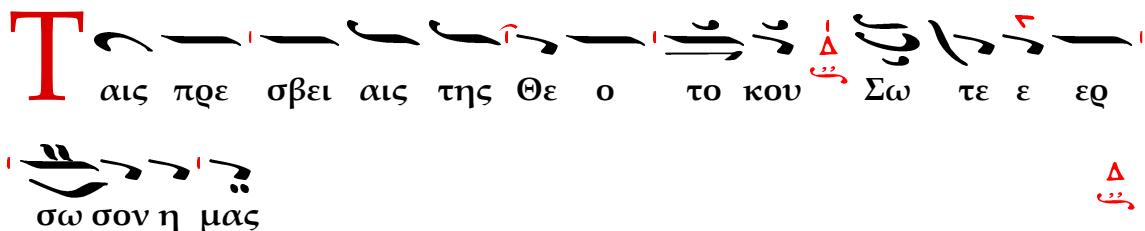
(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ι. Α.)

δέ ιερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

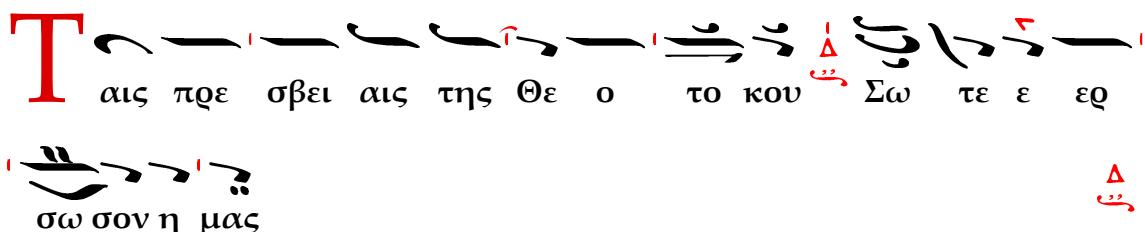
Ἀντίφωνον Α'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς πγ' (83).

Ἡχος Δι Θ.

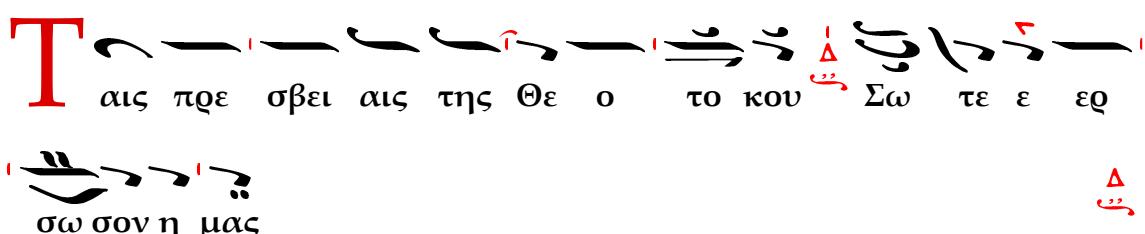
Στίχ. α'. Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων·
ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου.

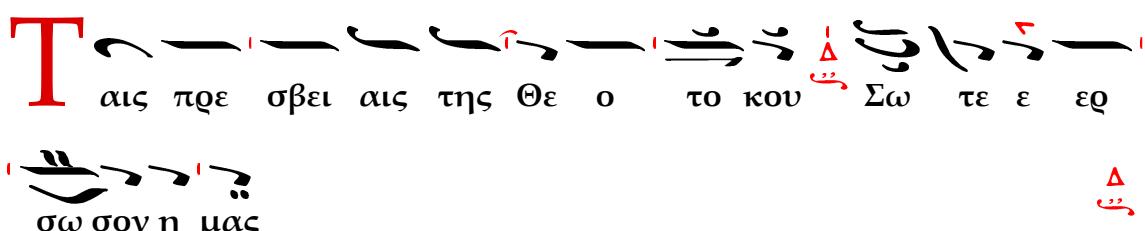
Στίχ. β'. Οτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ
χιλιάδας.

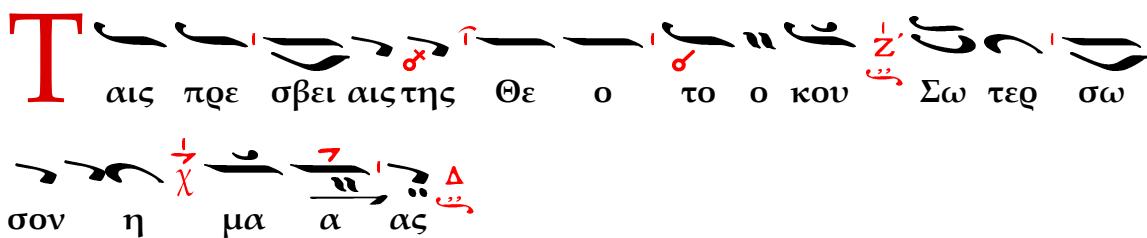
Στίχ. γ'. Ἔξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου
μᾶλλον ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν.

Στίχ. δ'. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἀνθρωπος ὁ
ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

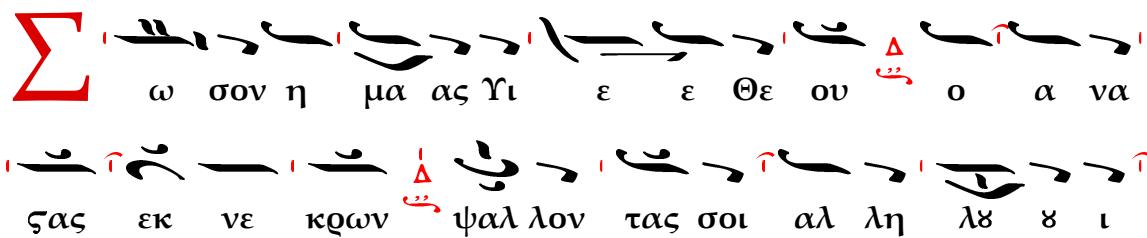
‘Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

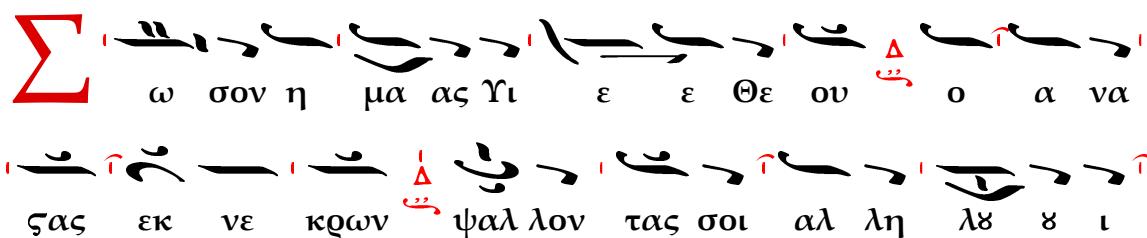
“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς κε' (25).

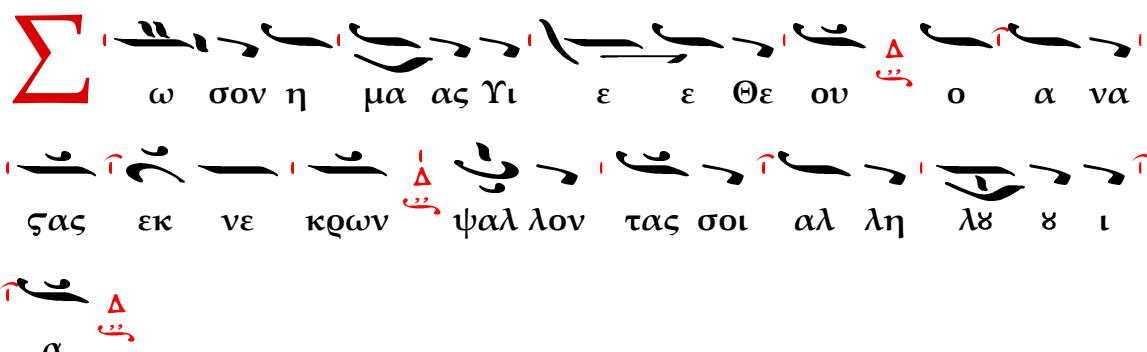
Στίχ. α'. Κρινόν με, Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ ἀσθενήσω.

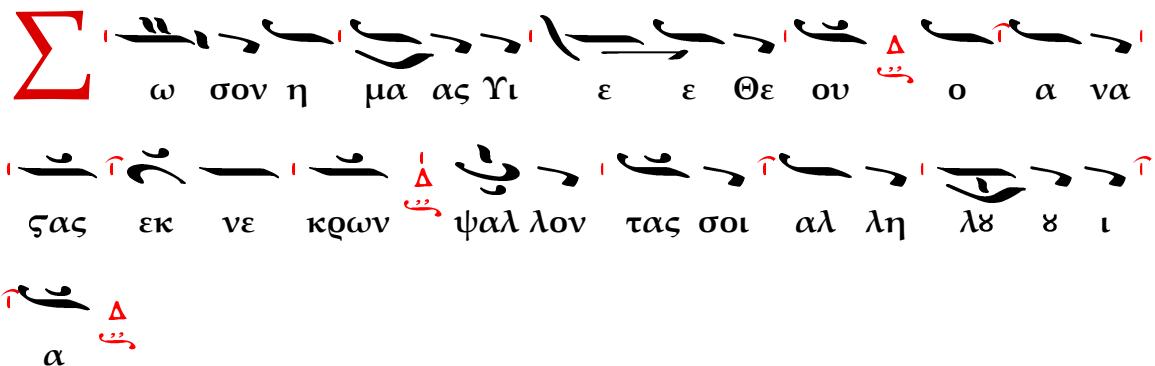
Στίχ. β'. Νίψομαι ἐν ἀθῷοις τὰς χείρας μου καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου Κύριε.

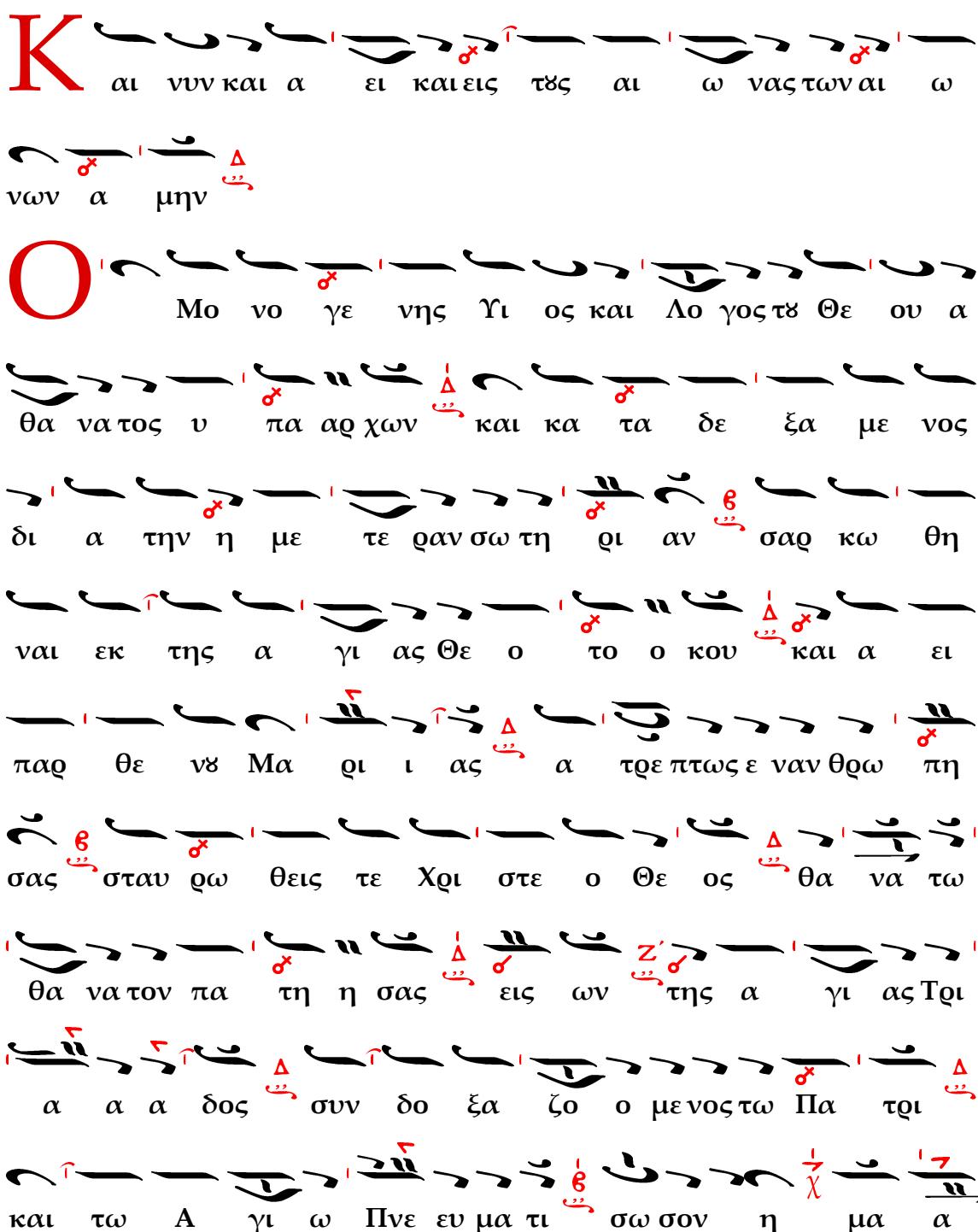
Στίχ. γ'. Τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Στίχ. δ. Κύριε ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

κ Δ
ας ↗

‘Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.
”Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ξδ' (64).

Ἔχος Λ Δι - Θ

Στίχ. α'. Σοὶ πρέπει ὅμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Στίχ. β'. Μακάριος ὃν ἔξελέξω καὶ προσελάβου· κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου.

Στίχ. γ'. Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ὅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Ἀπολυτίκιον. Τῶν Ἐγκαινίων.

Ω ου τον α νωστε ρε ω μα τος την εν πρε πει αν
 και την κα τω συν α πε δει ξας ω ραι ο τη τα του
 α γι ου σκη νω μα τος της δο ξης σου Κυ ρι ε
 κρα ται ω σον αν το εις αι ω να αι ω ω ω νος
 και προσ δε ξαι η μων τας εν αν τω α παν στως προσ α
 γο με νας σοι δε η η η σεις πρε σβει αις της Θε
 ο το κου η παν των ζω η και α να στασις

μὲ τέλος : η παν των ζω η και α να στα σι ι ις

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
Εἰσοδικόν. Ἡχος β'.
 (Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ Ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἡχος Δι Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας γι ε ε
 θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β' χορός:

ψ ψαλλον τας σοι αλ λη λα 8 1 α

*

Ἀπολυτίκια.
Τοῦ Σταυροῦ.

Ἡχος Δι Θ

Τ ον ζω ο ποι ον Σταυ ρον της σης α γα θο
 ο ο τη τος ον ε δω ρη σω η μιν τοις α να ξι οις
 Κυ ρι ε σοι προσ α γο μεν εις πρε σβει ει αν σω ζε
 τους βα σι λεις και την πο λιν σου ει ρη νευ ον τας
 δι α της Θε ο το ο ο κου μο νε φι λαν θρω
πε
ε

Τῶν Ἐγκαινίων.

Ὕχος Δι θ

Ω ον τον α νωστε ρε ω μα τος την εν πρε πει αν
 και την κα τω συν α πε δει ξας ω ραι ο τη τα του
 Α γι ον σκη νω μα τος της δο ξης σου Κυ ρι ε
 κρα ται ω σον αν το εις αι ω να αι ω ω ω νος
 και προσ δε ξαι η μων τας εν αν τω α παν στως προσ α
 γο με νας σοι δε η η η σεις πρε σβει αις της Θε
 ο το κου η παν των ζω η και α να στασις

Εἶτα τὸ τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῶν Ἐγκαινίων.

(φάλλεται ὑπὸ τῶν Ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἐπεφάνης σήμερον. Ὅχος Δι θ Βου ξ

Ο ν ρα νος πο λυ φω τος η Εκ κλη σι ι ι
 ι α α νε δει χθη α παν τας φω τα γω γψ
 σα τψ πι στψ Δι εν ω ε στω τες κραυ γα ζο μεν θ τψ
 τον τον οι κου στε ρε ε ω σον Κυ ρι ε ε ε ε

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ὕχος Δι Θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

ος Ι σχυ ν ρος Α γι ος Α θα α να α τος ε

ε ε λε η σον η η μα ας (τρίς)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω Α γι ω Πνε εν μα

τι Δ

K αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α α μην Δ

A γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΓΥΜΝΟΣ

Ὕχος Δι Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο ο Θε ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας Δ

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
 τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναςτωναι ω
 νων α μην

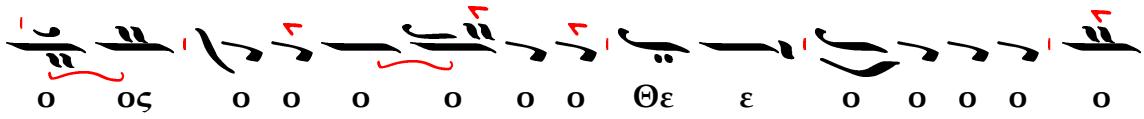
A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε
 η σο ο ον η μα ας

Δ ν να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α
 α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο
 ο ος ε λε ε η ησονη η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

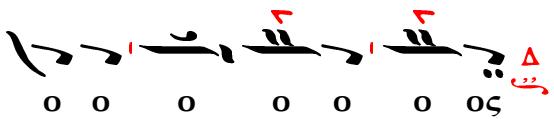
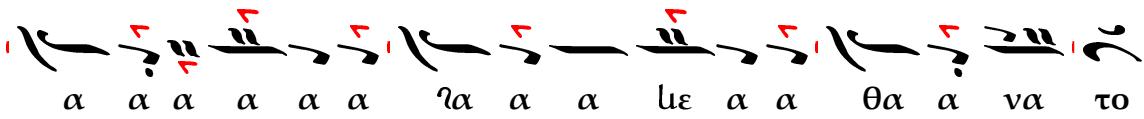
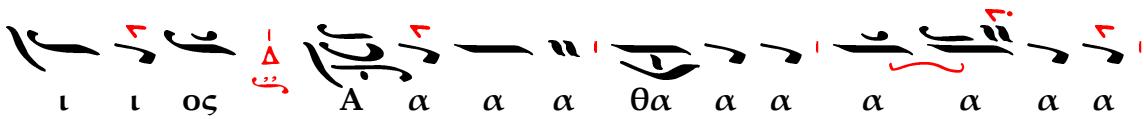
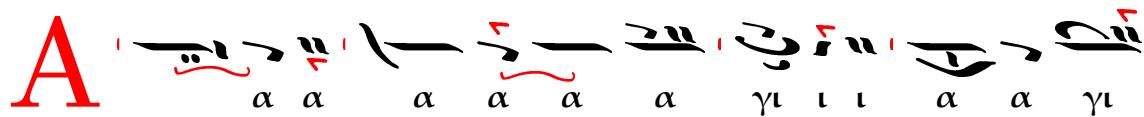
Ἅχος Δι Θ

οσ

οσ

ον η η μα ας

Ἐτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἅχος Δι Θ

A α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι α α α α α α γι ι ο ο
 0 0 0 0 Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
A α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι α α α α α α γι ο
 0 0 0 0 σχν ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
A α α α α α α γι ο ο ο ο ο ο α
 θα α α α α α α α α α α α α α α θα
 α να α α τος η
E λε ε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

‘Ο ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ. Προκείμενον ἥχος δ’.

‘Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

‘Ο ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Ψαλμὸς Κβ' (92).

Τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Στίχ. α'. ‘Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

‘Ο διάκονος· Σοφία.

‘Ο ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἐβραίους Ἔπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

‘Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

(γ' 1-4).

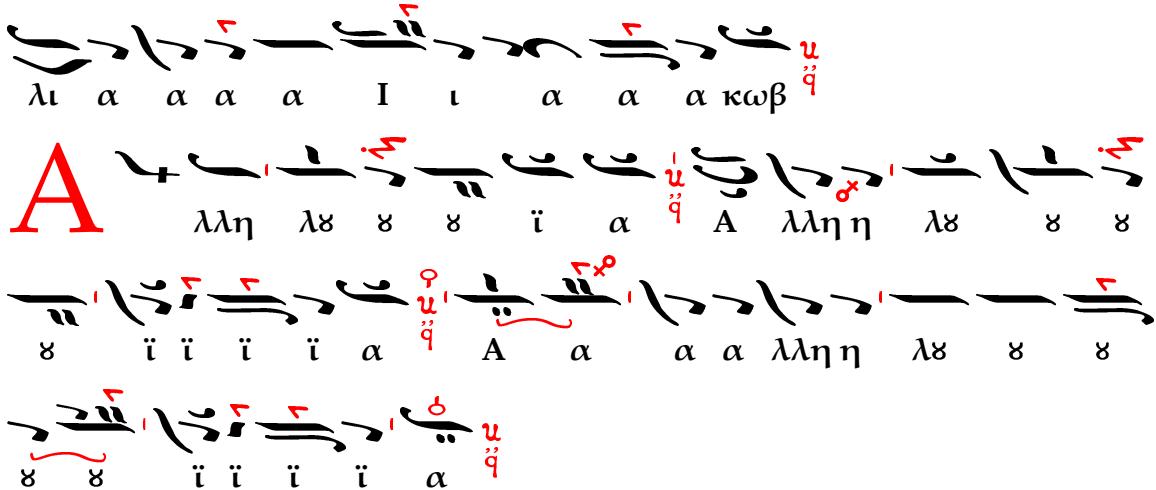
Ἄδελφοί ἄγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν
ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν,
«πιστὸν» ὅντα τῷ ποιήσαντι αὐτόν, ὡς «καὶ Μωϋσῆς ἐν ὅλῳ τῷ
οἴκῳ αὐτοῦ». Πλείονος γὰρ δόξης οὗτος παρὰ Μωϋσῆν ἡξίωται,
καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτόν.
Πᾶς γὰρ οἴκος κατασκευάζεται ὑπό τινος, ὁ δὲ τὰ πάντα
κατασκευάσας Θεός.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἡχος α'. (Ψαλμὸς πς').

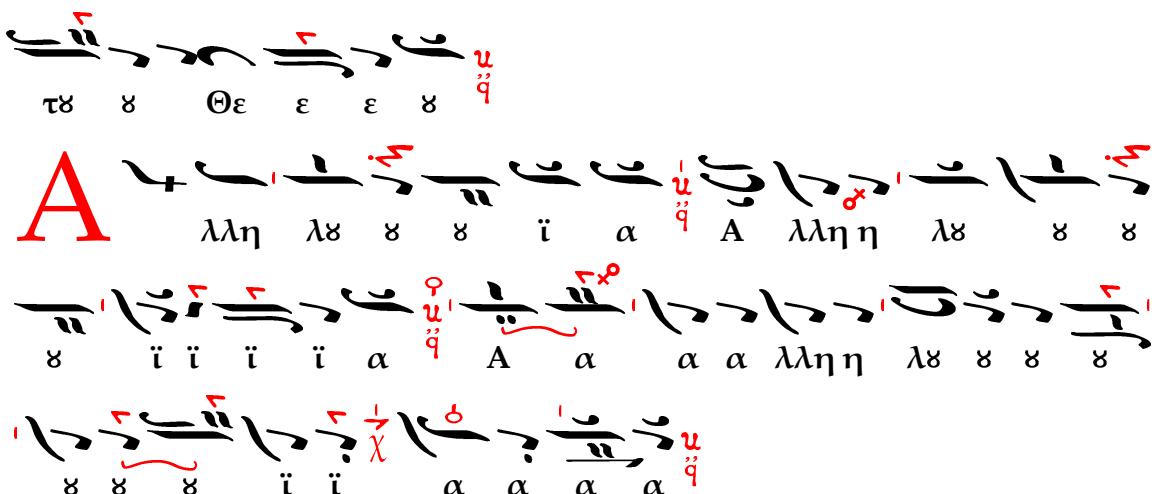
Ἡχος Κε δ

Στίχ. α'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἀγίοις· οὐ ἀγαπᾶ

Κύριος τὰς πύλας Σιὼν Α ν περ πα ντα τα θε με ε ε

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ υ η πο λι ι ις

Εὐαγγέλιον.

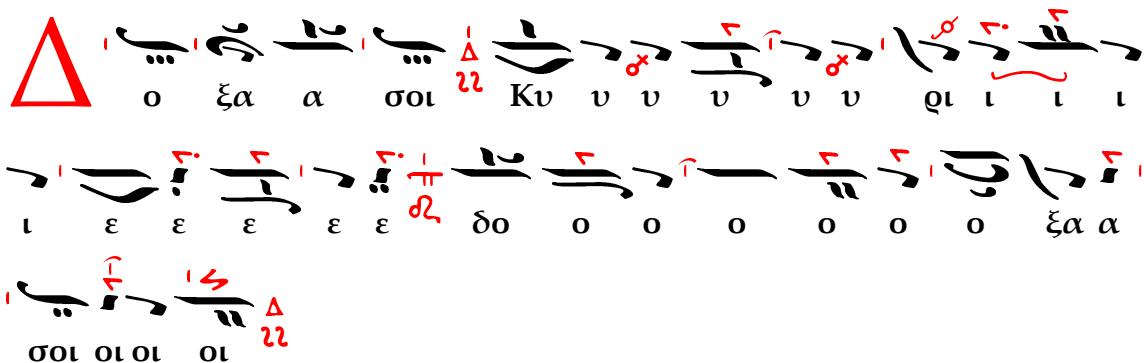
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

(Ιεζ 13-19).

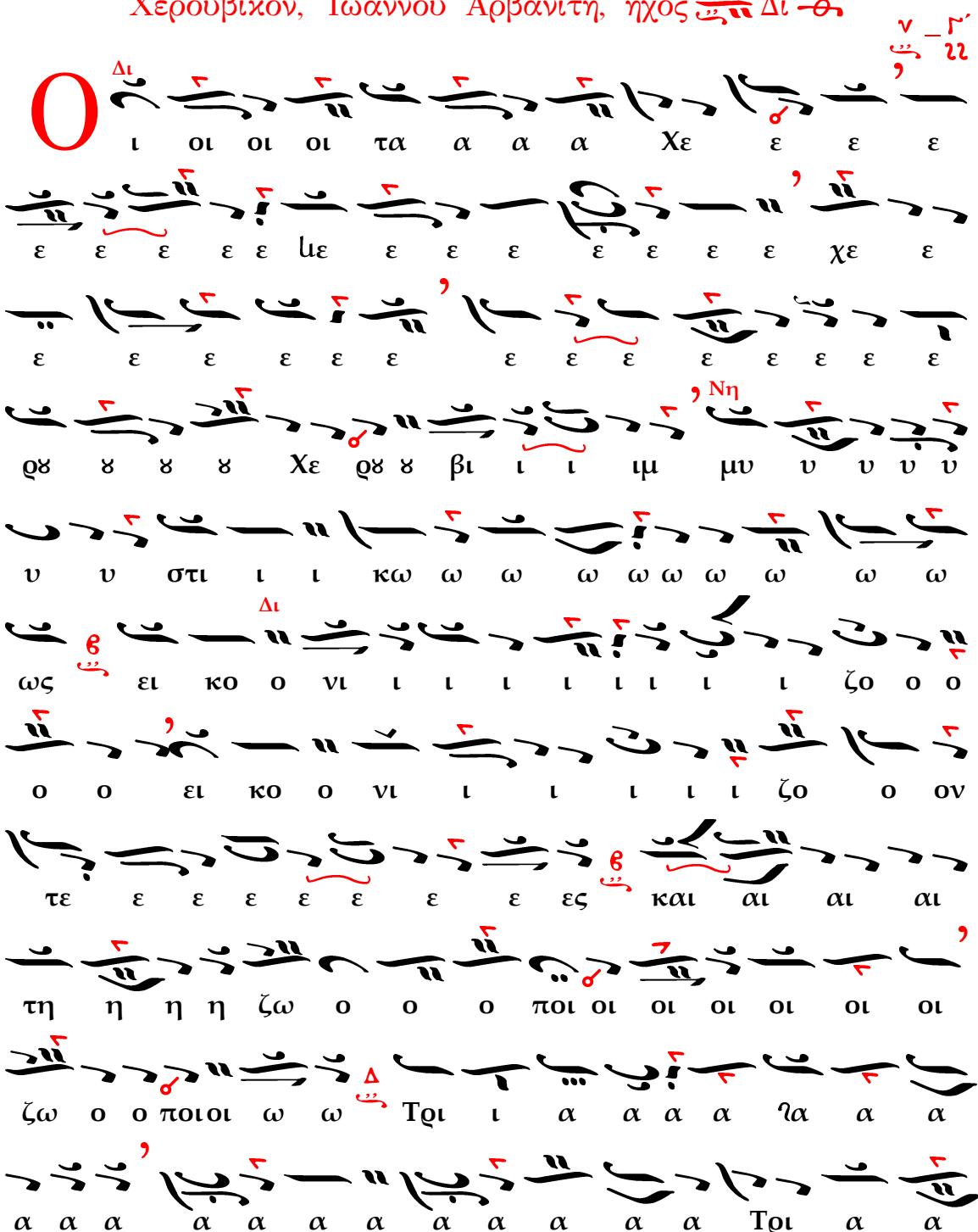
(Ζήτει τῇ ΚΘ' Ιουνίου, τῶν ἀγ. ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου ἡρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν, ἄλλοι δὲ Ἡλίαν, ἔτεροι δὲ Ἰερεμίαν ἢ ἔνα τῶν προφητῶν. Λέγει αὐτοῖς· Υμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψε σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Κἀγὼ δέ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. Καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ ὁ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὁ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἡχος ἡ Δι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἡχος Δι-θ-

A page from a medieval manuscript containing musical notation and Latin text. The music is written on four-line red staves, with black neumes indicating pitch and rhythm. Below each staff, the corresponding Latin text is written in a Gothic script. Red ink is used for headings, initials, and various markings, including red dots above some letters and red lines under others. The text includes several Greek words (e.g., ζητεῖς, βασιλεῖς) and some abbreviations (e.g., Δι, Μ, Βθ). The layout is organized into two columns of text, with the music occupying the upper half of the page.

Τὰ Λειτουργικὰ,
ώς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφὴ Κ. Ψάχου.

Ἐχος οὐ Δι

Πα τε ρα γι ον και Α γι ον Πνε ευ μα η Τρι
 α δα ο μο ον σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Γίδον τοῦ Θεοῦ τόν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, δύμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γίδη συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Όμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ἐ λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε
 ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

χ Ε χο μεν προστον Κυ ρι ον
 χ Α ξι ονκαι δι ι ι ι ι και ον
 χ Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ
 βα ωθ πλη ρης ο ον ρα νος και η γη της δο ξης
 σου ω σα να εν τοις ν ψι ι στοις εν λο γη
 με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
 ρι ι ον ον ον ω σα να εν τοις ν ψι ι ι
 ι ι ι στοις
 χ Α μη η ην
 χ Α μη η η ην
 χ Σε ν μνου ον μεν
 χ Σε εν λο γου ον με ε ε
 εν Σοι εν χα ρι στουμεν Κυ ρι ε και δε ο με
 θα α σου ον ον ον ον ο Θε ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος η μω ω ω ων
 Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἡχος Δι

Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ειν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον Δ την α ει μα κα α ρι στο ο ονκαι
πα να μω ω μη η η το ο ο ov και αι αι
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η μω ω ω
ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν Δ των χε
ε ρου ου ου βι ι ι υμ και αι αι ε εν δο ο
ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως Δ των
Σε ε ρα α α φι ι υμ τη η ην α δι ι
ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο οv Λο γο οv τε
ε ε κον ου ου ου ου σαν Θ την οv τω ω ως
Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ vo ο ο με
ε ε ε εν Δ

Κοινωνικὸν τῶν Ἐγκαινίων, κυρ-Δημητρίου Λώτου,
Χίου, καὶ Πρωτοφάλτου Σμύρνης, ἐξήγησις
Ίωάννου Β. Αοβανίτη.

Ἦχος πάντας

The image shows a page of handwritten musical notation. It consists of several staves, each with four horizontal lines. The notation uses black ink strokes of varying lengths to represent pitch and rhythm. Red ink is used for several purposes:

- Red dots:** These are placed above certain notes, often at the beginning of a measure or after a rest.
- Red lines:** These connect groups of notes, indicating sustained sounds or specific performance techniques.
- Red letters:** The letters 'M', 'Ke', 'Piα', and 'χ' are written in red at various points, likely indicating specific modes or sections of the music.
- Red numbers:** The number '8' appears multiple times in red, possibly indicating a specific note value or a section of the score.

 The lyrics, written below the staves, are in Greek and include words like 'ε', 'χε', 'πει', 'α', 'οι', 'χοι', 'και', 'ηε', 'ηα', 'ηηη', and 'α'. The overall style is a mix of traditional notation and modern markings.

Ἐξηγήθη ια' Ἰουλίου βια', ἐκ τοῦ χρ. τοῦ Ἀποστόλου Ζαφειροπούλου,
ἀντεγράφη ιβ' Σεπτεμβρίου βιβ', IA.

Ἅχος Δι Θ.

Eι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ζιν α λη
θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν8 8 8 8ν
τες ε αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἅχος Δι Θ.

Pλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σ8 Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σ8 ε ο τι η ξι ω σας η μας ε των α
γι ων σ8 με τασ χειν μν στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν ε με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ8
Α λλη λ8 ii α Α λλη λ8 ii α Α λλη
λ8 ii α α α

Ἅχος Δι Θ.

χ Eι η το ο νο μα Κυ ρι 8 ευ λο γη με

νον α πο τά νυν και ε ως τά αι ω ω νος (δις)

T ο ο νο μα Κυ ρι 8 ει η εν λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τά νυν και ε ως

τά αι ω ω νο ος